

SALA DE LECTURĂ

Luceafărul

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Săptămânal editat de Uniunea Scriitorilor din Republica Socialistă România

PATRIA ÎN IANUARIE

Ca un ecou viu de conștiință, Mesajul de Anul Nou al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, poartă în cuprinderea sa problematică întregul traiect al acestui an, cel de al treilea și cincinalului actual, și se constituie într-un larg orizont de apropiere a viitorului din perspectiva căruia, acum, așa cum se subliniază, totul este să trecem în fapt, la îndeplinirea în tocmă a planurilor și programelor adoptate de Congresul al XIII-lea și Conferința Națională a partidului. O pirghie de echilibru, dar la altitudin noi, superioare, se situează acest an în raport cu experiența de până acum a actualilor etape și în raport cu experiența viitoare. Căci el face într-un fel jumătatea acestui traseu al sporiilor factorilor intensivi ai dezvoltării economico-sociale, ai împlinirii în toată domeniile și sectoarele de activitate, a noului, a cuceririlor înaintate ale științei și tehnicii, pentru a ridica nivelul randamentului muncii, al creației, forța de autodeterminare după un ritm și o multitudine de cerințe în expresia cărora se relevă propriile noastre posibilități. Este vorba, în fond, de abordarea sistematică și concretă a viitorului, de pregătirea continuă a acestuia, dar, dintr-o perspectivă la fel de necesară și de importantă, este vorba de pregătirea noastră pentru acest viitor, este vorba de necontenita creștere și afirmare a spiritului revoluționar creator. În noua etapă a revoluției, sublinia secretarul general al partidului, se cere, în toate domeniile de activitate, un și mai puternic spirit revoluționar, de luptă și abnegație, să se pună pe primul plan îndeplinirea neabătută a principiilor etice și echității socialiste. Comunistii, revoluționarii trebuie să pună mai presus de toate interesele generale ale societății, interesele întregii noastre națiuni.

Este evident că, într-o asemenea vastă accepție a menirii luptei de care se leagă însuși destinul istoric al patriei și pe filiera căruia se disting vibrații și fapte adânc patriotice în toate marile momente ale existenței noastre naționale, un loc cu deosebire specific și de o reală forță de înrîmire îl ocupă cultura și arta, întreaga activitate de formare și afirmare în muncă, în viață, a trăsăturilor noi de conștiință. Apreciind că educația patriotică reprezintă o parte inseparabilă a dezvoltării construcției socialiste, a formării omului nou, secretarul general al partidului cere să sâdăm în conștiința oamenilor muncii, în tineretul patriei noastre sentimentul mândriei de a fi cetățeni ai României socialiste, de a fi participanți activi la realizarea celei mai drepte societăți din lume, de a fi permanent la datorie, de a servi, în orice împrejurări, poporul, patria, independența și suveranitatea României.

Valorile de conștiință politică, morală și socială au un înfinit teșel de susținere în realitatea înșăși, atocuprinzătoare, dar

ANIVERSAREA ZILEI DE NAȘTERE A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Vitalitatea memoriei culturale

Diversitatea și dialogul culturilor salvează curcubeul de la monotonia cenusiului. Este imposibil să gîndim de o singură notă muzicală; sînt aici, realități care, prin evidență, nu pot fi tăgădute. Cum să anulezi spectrul lumii și ABC-ul muzicii? Istoria națională și chiar mersul culturii noastre pe orbitele modernizării ne obligă, parcă, să constatăm că asemenea opțiuni — abierante în premise și dezastruoase prin urmări — au fost minuite, făcîș sau latent. Situațiile problematică — ce revin permanent și insistent în cultura noastră — au fost depășite prin acțiunea conștientă de sine: luarea în posesie spirituală a identității etno-culturale, retragerea în formule sufletești care anulează vitregiile, astfel încît pe secvențele de istorie

TINĂR ÎN AGORA

Angajament și asumare

În istoria ultimelor patru decenii, perioadă de înflorire a Republicii sub impulsul noilor prefaceri ce au avut loc datorate iradierilor ideilor comuniste pe stîlpii și stau la baza devenirii și existenței noastre, Conferința Națională a partidului din decembrie 1987 va rămîne ca unul dintre cele mai incandescente și luminoase momente. Avînd proaspăt în memorie excepționala cuvîntare-raport a secretarului general al partidului, viitorul și curajoșul trecere în revistă a marilor realizări ale poporului dar și a unor neajunsuri și lipsuri din activitatea noastră, suntem decisi de a pune în aplicare tezele și ideile genial gîndite de către cel care, începînd de la Congresul al IX-lea al P.C.R., a dovedit că sub conducerea partidului se poate, în doar două decenii, construi o Romînie modernă. Garanție pentru succesele viitoare ne stau titanicele realizări de azi. Sarcinile ce revin literaturii nu sînt dintre cele mai ușoare. Pentru formarea și educarea unui om nou, care să corespundă exigențelor momentului actual, situațiilor și datelor noi create de construirea noii societăți socialiste, este nevoie de opere literare de o mare valoare și putere de penetrare în conștiință, de personaje și tipuri care să nu forțeze ci să devină, liber consimțit, agreeate și demne de urmat. Cititorul trebuie să se regăsească în ele firesc pentru că trebuie să ne inspirăm din viața care ne inconjoară, nu să construim din abstracte și personaje „abstrase” așa cum se întîmplă în unele „rebuturi” care mai vîd, încă, lumina tiparului. Cărți curajoase, teme abordate bărbătește, în chip comunist, idei la care ne îndrăznăm nici

„Intregul nostru partid și popor dau o deosebită și unanimă apreciere activității dumneavoastră de militant de frunte al partidului și statului și eminent om de știință, contribuției determinante ce o aduceți — ca membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului „Comunist Român, prim vice-prim-ministru al guvernului și președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului — la fundamentarea și punerea în aplicare a măreșelor planuri de dezvoltare economico-socială a țării, a importanțelor programe de organizare și modernizare a producției, de creștere a productivității muncii și a eficienței economice, la realizarea obiectivelor noii revoluții tehnico-științifice și noii revoluții agrare, la înfăptuirea neabătută a Programului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.”

„Ca președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, ați contribuit în mod hotărîtor la organizarea și dezvoltarea pe baze noi a cercetării științifice și tehnologice, angajînd-o și implicînd-o tot mai activ în întreaga operă de creștere intensivă a economiei naționale și modernizare a forțelor de producție, de valorificare superioară a întregului potențial material și uman al țării, de sporire a calității și eficienței în toate domeniile de activitate. De asemenea, învățămîntul românesc, așezat de dumneavoastră pe baze moderne, științifice, asigură absolvenților o temeinică pregătire profesională și tehnică — corespunzătoare cerințelor și exigențelor tot mai mari pe care le ridică nivelul tehnic înalt al industriei noastre, noua revoluție tehnico-științifică și noua revoluție agrară. Școala românească asigură milioanele de tineri ai țării un larg orizont de cultură, îi formează, în spiritul unei atitudini înaintate față de muncă și viață, față de îndatoririle sociale, ca adevărați constructori conștienți ai societății noi, socialiste, în patria noastră.

Înălțător exemplu de patriotism și angajare revoluționară, de neobosită activitate pentru înfăptuirea celor mai cuceritoare năzuințe ale poporului nostru, ale tuturor popoarelor, viața și activitatea dumneavoastră, mult stimată tovarășe Elena Ceaușescu, se bucură de o înaltă apreciere pe plan internațional datorită contribuției originale, prețioase pe care o aveți la afirmarea științei românești, la dezvoltarea cunoașterii universale, la deplina valorificare a virtuților științei și culturii în promovarea nobililor idealuri ale păcii și înțelegerii între popoare. Sînt bine cunoscută și apreciate în țară și peste hotare lucrările dumneavoastră științifice, de remarcabilă valoare, în domeniul chimiei și tehnologiei polimerilor — rod al unei laborioase activități de cercetare, al unei înalte capacități personale de investigare și sinteză — care înlesnesc lumii întregi cunoașterea unor realizări originale, cu caracter prioritar, și fac să sporească prestigiul științei românești pe toate meridianele globului.”

„În aceste momente de aleasă sărbătoare, exprimînd cele mai înălțătoare și nobile gînduri ale comuniștilor, ale întregului popor, vă aducem, mult stimată tovarășe Elena Ceaușescu, prin osul nostru de profundă admirație și considerație, de fierbinte recunoștință și înaltă prețuire și vă dorim, din adîncul inimilor noastre, viață îndelungată și fericită, mari și strălucite realizări în întreaga activitate, multă sănătate și putere de muncă pentru a contribui și pe mai departe — împreună cu cel mai iubit fiu al națiunii noastre, mult stimatul și iubitul nostru secretar general, tovarășul Nicolae Ceaușescu — la înaintarea patriei romîne, libere și demne, pe calea luminoasă a civilizației și progresului socialist, a bunăstării și fericirii.”

(Din SCRISOAREA Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. adresată tovarășei Elena Ceaușescu)

Romantismul permanent

Ori de cite ori este în discuție lirica tinărar, o formulare se ivește într-un chip aproape inevitabil, spre a caracteriza ceea ce se întreprinde, în perioada cea mai recentă, în acest domeniu de creație: această formulare este „modernitatea”. Poezia românească tinărar, se zice și nu fără temei, este „modernă”, poezii acestuia vehiculează un principiu poetic „modern” și producțiile lor datorează „modernității” mult și nu puține din succesul lor. Așadar, a fi „tinărar” este a fi „modern” și uneori chiar „post-modern” — iată o încheiere de tot logică și nu sînt motive a combaterii sau a conchiziilor obținute cu atât efort... geometric. Înșă precizări în direcția aceasta se pot face și, înainte de toate, este de clarificat accepțiunea care e dată noțiunii de „modernitate”. „Modern” ar trebui să corespundă, din unghiul evoluției mentalităților, unei sensibilități a omului de azi și a crea „modern” ar însemna

EMINESCIANA

Cunoașterea hyperionică

În postfața la recentul său op. Eminescu și eminescismul (Ed. Munteanu, 1987, col. Universitate), George Munteanu ne dezvăluie planul urieșesc al „ansamblului Hyperion”, care, astăzi, ni se prezintă ca fiind cel mai ambițios de după marea exegeză călinesciană. În două decenii, criticul acesta, încă puțin prețuit, a elaborat șase volume dintre care doar primul (Hyperion; 1973) și ultimul (acesta de față) au văzut lumina tiparului, dintr-un scrupol poate excesiv, pe care numai autorii care cred în „lucrul bine făcut” îl au cu prisosință. Despre Hyperion I scriam că este cea mai îndrăzneală biografie eminesciană de după aceea a lui Călinescu din 1932. Și rămîne încă pînă se va găsi temerarul care s-o depășească. Mircea Eliade o vedea, cu temei, superioară biografiei călinesciene. Ne-am exprimat deînță că acest fapt coroborat cu împlinirea — în curs — a ediției tezaur, era și este în măsură să creeze terenul favorabil unei noi etape de exegeză eminescologică — la nivelul marilor achiziții ale cunoașterii contemporane. Recent, Edgar Papu, el însuși un pionier al eminescologiei moderne, mărturisese într-un interviu din SLAST că apropiata sărbătoare a centenarului lui poetului ar merita nu numai ducearea la bun sfîrșit a ediției-tezaur, ci și publicarea unei cărți extraordinare despre Eminescu. Nu știm dacă în 1989 se va împlini sau nu, dar în orice caz, este o mare plăcere să vedem că această idee este luată în considerare și că se va pune în aplicare.

Vechea dramaturgie românească în context comparativ

Leg ca pretext al reflecțiilor de față recenta apariție a Teatrului românesc înedit din secolul al XIX-lea, ediție îngrijită de Paul Cornea, Andrei Nestorescu și Petre Costinescu. În inteligența și foarte nuanțată Prefață a celui dintîi numit, căruia i se datorează și alegerea textelor, ni se spune că majoritatea acestor texte sînt adaptări spontane, alcătuite adesea rapid de către unii actori ca Matei Mîllo sau, frații Costachi și Iorgu Caragiale. Totuși, Paul Cornea distinge, pe bună dreptate, și două lucrări cu totul remarcabile. Una este comedia-pamflet politic Voiaj din Podul Mogoșoaiei pînă la Țigănia Vlădichii. Călătorie pe uscat și mare, atribuită lui Ion Heliade Rădulescu, iar cealaltă comedia fragmentară de salon Gurateli, atribuită lui Alecu Donici. Apariția, printre altele, a acestor două creații comedice aduce confirmarea pleneră a unor mai vechi reflecții personale provocate de tot ansamblul comediorilor de mult știute ale acelei epoci. Într-un volum

EMINESCIANA

Cunoașterea hyperionică

teraturii române. Epoca marilor elafel (1980). Relativ la acest lucru ne previne George Munteanu însuși: „...întrînd completări masive (substituitul de Introducere cu cele „trei tipuri de lectură”, aducerea „la zi” a știrilor despre viața lui Eminescu, un întreg capitol despre Luceafărul și alte fragmente diseminate peste tot), recompunînd totul pagină cu pagină, cartea aceasta este altceva decît succedaneul ei din 1980.” (p. 287). Nu știm acum în ce măsură i-au revăsit toate aceste obiective comparativ cu învoșat capitolul „Aducerea la zi”, bunăoară, a „știrilor” despre viața poetului rămîne, se pare, încă o problemă deschisă (mai ales în ce privește ultimii ani de viață, cum a încercat să dovedească, spre exemplu, Nicolae Georgescu). Fir se, asupra acestor fapte trebuie meditat cu luciditate și cu probele pe masă. Dar altul e obiectivul central al cărții lui George Munteanu și acela trebuie să ne intereseze aici. De departe, se arată, în atare sens, superioritatea viziunii perfect întregite și motivate în volum comparativ cu capitolul din Istorie... Abreviat și despușat, în unele privințe, de arguția necesară, capitolul nu a convins pe unii, creînd impresia unui entuziasm insuficient argumentat. Într-un sens, și noi ne-am exprimat neîncrederea, în esul din 1984, relativ la intenția principală a criticului — aceea de a dovedi „coerența integrată” a operei eminesciene. De astă dată, poate și receptiv la obiect și la ceea ce s-a mai înfăptuit, într-timp, în eminescologie și în gîndirea critică, autorul a găsit

Theodor Codreanu
Continuare în pag. a 6-a

Vechea dramaturgie românească în context comparativ

distinge, pe bună dreptate, și două lucrări cu totul remarcabile. Una este comedia-pamflet politic Voiaj din Podul Mogoșoaiei pînă la Țigănia Vlădichii. Călătorie pe uscat și mare, atribuită lui Ion Heliade Rădulescu, iar cealaltă comedia fragmentară de salon Gurateli, atribuită lui Alecu Donici. Apariția, printre altele, a acestor două creații comedice aduce confirmarea pleneră a unor mai vechi reflecții personale provocate de tot ansamblul comediorilor de mult știute ale acelei epoci. Într-un volum

Edgar Papu
Continuare în pag. a 7-a

18620

ROMANIA EPOCII COLAE CEAUȘESCU

PRIVELIȘTI SILVANE

Cind ninge, pentru tot buceureșteanul, cu sufletul și locul nașterii sale dincolo de perimetrul orașului, ninge ca acasă, ninge ca-n copilărie, ninge ca fabulos și nostalgic, ninge atât de frumos încât nu poate să ningă ca-n București. Era o astfel de incredibilă ninsoare pe Calea Victoriei, într-un tirziu din (sau început de zi?) dintr-un tirziu de studenție când, cu dorul cu care trebuie să fi murmurat Octavian Goga „La noi sint codri verzi de brad / Și cimpuri de mătăasă”, un prieten ardelean încerca să mă convingă că, pe lângă ninsoarea din satul său, asta-i o joacă de copii, un artificiu de platou de filmare: „să vezi, mă, cum sint ninsoarele la noi, no, numa' să vezi!” N-a nins în acea iarnă a anului 1972 când, presat de dorul de ducă al omului tânăr, ce crede că fuge de el însuși schimbând mereu locul, am pornit către Nord și dinspre Maramureș, pe-a drumul, pe peripeții hibernale, ne-am coborât în gara Jiboului, avanspostul de la 30-40 km al reședinței de județ, Zalău. Mi-am zis atunci că dezamăgiriile cele mai mari țin de nepăsarea naturii în fața dorințelor noastre, că ochii mei critic și neamunități a iscodit numai micimea celei mai importante gări din județul Sălaj, numai aerul de țirg al Jiboului („cine v-a dat voie să-l ridicăți la rangul de oraș, mă?!” m-am burzului cu către prieten). Nu mi-a plăcut nici că preacuriosul m-a împins (său) unde ninsoarele se topeau frunte în parfumul lubriflor adolescentine, se chema mult mai prozic Prodnăști, și nici drumul în serpentine spre Zalău nu m-a înclinat peste măsură. Întinerea cu meșugurile silvane m-a luminat și mă simțeam în considerare iremediabil ratat. Uite, gara din Zalău — cu o mulțime vălurind prin ceața naturală și fumul țevilor de escapament — mi-a confirmat impresia. Poate și fi rămas constant în aprecieri, cu virsta îndepărtată farmecul noutății îndepărtate spre delicia aprofundării lucrurilor cunoscute, dacă și fi putut să-mi aleg singur drumurile. Adevărata întâlnire cu meșugurile acestea nu avea să se producă decât la a doua sau a treia venire aici, când, doi buni prieteni, Doru E. Goron și Laurențiu Bătrîn, s-au gândit că Porolissum trebuie văzut dinspre origini. Am urcat împreună la cetatea romană cea mai nordică a Imperiului și una dintre cele mai puternice din acel moment (dovadă a puterii forțe ce-o alcătuiască dăciile, de dincolo de imperiu) cu un amfiteatru de 1200 de locuitori, cu apeducte și drumuri dalate în care se mai vedeau urmele carelor, am ascultat foșnetul pădurilor crescute peste peste atâtea alte semne ale vieții strămoșilor noștri și, la înlocuire, am privit cu alți ochi panoramă Zalăului. Ceva ceva se lumina în mine, în înțelegerea priveliștilor silvane. Un spațiu la care istorie trebuie cercetată cu mult mai multă atenție, un spațiu strălucit într-o margine a sa de cetatea Almasului, iar în cealaltă margine de cetatea romană Porolissum care oferă la fața locului în jurul alte și alte dimensiuni umane. Lecțiile de istorie nu fac altceva decât să-ți aprofundeze înțelegerea prezentului.

ZALĂU-NORD

Asa cum cetatea a dormitat ani, secole de-a rândul sub straturile de pământ, tot astfel Zalău a amorțit ani întregi sub straturile marginalizării sale. Era parca un oraș ce se născu din interior, fără viziune și viitor. La înfrângerea lui, Sălajul se pune la problema ca Jiboul să devină reședință, condițiile naturale fiind ceva mai adecvate unei așezări de tip nou, modern. Condițiile economice erau asemănătoare, amândouă localitățile făcându-se cu industria locală în cooperare, în meșteșugăresc ce valorificau materia primă locală și iscusința meșterilor. Jiboul avea ca argument faptul de a fi un important nod de cale ferată și o sursă de apă absolut necesară cerințelor viitorului. A fost să fie pînă la urmă Zalău și ceea ce nu se reținea în cooperare, în jurul cărui de câștitori separate de gara de mărțuri, pentru că o imensă platformă industrială producea azi în numai 13 zile tot ceea ce se producea în anul 1988. Platforma industrială Zalău este una dintre cele 180 construite în întreaga țară în ultimele două decenii marciind, ca și celelalte, trepidanta dezvoltare a întregii țări. Zalău este azi de 60 de ori mai puternic ca acum douăzeci de ani, populația sa a crescut de 4 ori, demn de reținut fiind că din trei locuitori unul este de vîrstă tînră. Oamenii s-au întors și au rămas în Zalău, în deosebi oamenii tineri, pentru că au în fața lor posibilitatea de a-și alege profesia din cele 250 de meserii noi care se practică azi în oraș.

Într-un oraș cu atîta notorietate tînră, cerințele sint numeroase. Îndeosebi cele spirituale. Așa mai strage atenția asupra naturii și de creșterea de aici mai puțin cunoscută chiar dacă revistele din apropiere fac un frumos gest oferindu-le din cînd în cînd pagini spre a se ex-

prima, așa cum s-a întîmplat în noiembrie în „Tribuna” și „Transilvania”. Cenușul literar „Silvania” a împlinit un deceniu de activitate și din prezentarea făcută în „Tribuna” de Iuliu Sucu aflăm că unii dintre cei ce-au citit în seședintele cenușului au debutat editorial — Viorel Varga, Ioan Mureșan, Florin Horvath, Viorel Mureșan — iar alții au o activitate ce le dă dreptul să spere: Ioan Moldovan, Silvia Bodea, Emilia Poenaru-Moldovan, Adrian Velich, Viorela Blaj, Eugen Teğlas, Ileana Petrean, Doru E. Goron și încă mulți alții.

Viața Zalăului s-a așezat pe alte tipare pătrînd însă mereu acea demnitate care i-a fost caracteristică și cu care a înfruntat atîdată vicisitudinile de tot felul. La prima mea întînire cu orașul am avut, brusc, o senzație de frig deși mercurul termometrelor nu coborise alarmant spre cote neobișnuite. Era un oraș instabil, cu străzile descurajate, cu un tractor lui grăbiți și intoleranți. Acum, de fiecare dată, probabil și pentru că știu atîția oameni în Zalău, mi se pare că la Zalău este un timp frumos de primăvară.

MINERI ȘI COOPERATORI

O fostă colegă de facultate, înfîlțită întîmplător, avea să-mi spună că soarta n-a fost prea blîndă cu ea, aruncînd-o într-o comună, undeva departe: tîmbar la Sărmașag, la Sărmașagul din Sălaj. Peste ani, aveam s-o întîlnesc la Sărmașag, directoarea adjunctă cu probleme educative la liceul din comună și nu mai părea chiar atât de ofensată de postul primit. Își rînduise viața aici cu toate temeinicele a unui dascăl îndrăgostit de meseria și de copiii pe care-i are în grijă. Sărmașagul este renumit, în special, ca localitate minieră, dar structura sa este aceea a unei așezări să-i zicem tipic transilvănean, cu gospodării mari și bine tocmit, cu case așezate solîd pe temelii lor de piatră și fîrte semet în lume cu cel puțin un etaj. Se construiesc așa cum se construiesc oriunde familia este numeroasă și adună în același loc părinții și copiii. Au apărut, desigur, și blocuri; și în spațiile lor sint parcate loturi de pămînt în care a fiecare familie își așază legume și flori, au apărut și alte construcții ce conferă comunei însemne de bunăstare și civilizație, important este însă că dezvoltarea s-a realizat îmblîndit constant necesitățile și aspirațiile, profesiei oamenilor de aici. Am fost aici la ziua minierilor. Era sărbătorire a regelui comunității. Așa cum se și cădea de altfel.

ROMĂNAȘI: GRIJILE UNUI PRIMAR TÎNĂR

Odată cu ultimele zile ale lui februarie, orice sînt în agitație, în febra noului an agricol. Un nou ciclu natural se suprapune unui nou ciclu de muncă și treburile de rezolvat sint numeroase. Venit în aceste zile ca primar — nou-nout și tînr — Vasile Crișan nu a avut prea mult timp de acomodare cu noua funcție. Oamenii te mai pot înțelege și te mai pășuesc, dar treburile presează fără milă asupra ta. Nici situația nu era nemaipeomenită în comună, așa că Vasile Crișan s-a așezat temeinic pe treabă. Inginerul Ioan Buda spunea despre oamenii din Romănași: au un adevărat cult pentru muncă. L-au avut dintotdeauna și dacă rezultatele nu au fost mereu pe măsura hărniciei lor așa s-a datorat. În bună măsură, celor care au fost, în unele etape, în fruntea obștii. Un primar, într-o comună, e mai mult decît o autoritate și trebuie să fie un exemplu. Oricît de bun specialist ar fi, dacă nu este! atîsat localității cu tot sufletul, dacă nu pricepe că 1200 de gospodării înseamnă 1200 de probleme pe care, pentru a le putea rezolva, trebuie să le cunoști nu ca face marea lucruri. Trebuie să spune cuvîntul, mai ales în acele zone unde stătu bîtrînilor (cei mai gospodari oameni din sat) rezolva problemele obștii — de la litigi la data ierării la arat. Vasile Crișan e prea tînr spre a-și araga drepturile unui întreg sat și la de la capăt. Și tu, ca primar tînr, trebuie să dovedești că primul tîu an — o rezultate bune — nu a fost o întîmplare.

Am notat aici numai cîteva din posibilele imagini ale meșugurilor sălăene. Ar mai fi fost de spus despre ambitiile Jiboulului de a nu ceda pasul în fața Zalăului, despre Cehu Silvaniei și ambițiile tinerii primărie Silvia Pernes, despre stăruința Boghis și despre activitatea doctului Fuscas din Sîmleu dar și despre un alt medic mai puțin cunoscut încă la fel de temeinic în ceea ce face — Mic Valeriu din Ileana, după cum am fi putut să ne oprim la numele altor localități pentru care, după cum zicea un bîtrîn, a răsărit soarele. Priveliștile silvane sint neasemuit de frumoase. Iar peisajele construite de oameni vor să țînă pasul cu darul natural. Sălajul se redescoperă zi de zi pe sine fie că pătrunde în adîncurile istoriei fie că prospectează, prin vis, viitorul.

Constantin Stan

de timp împătîmîndu-te-ntru primenirea de țară;

a fi în patrie înseamnă acest Cuvînt de dragoste dăruit, într-un ceas de privighetori, femeii iubite sub țel și secretă mireasmă de lună plină și mai însemnă, vezi, unicul, inegalabilul, fantasticul strigăt de triumf al primului tîu din tine născut ca o luminoasă devenire a Lumii;

a fi în patrie înseamnă aceste virste ale tale de bărbat cîtor, viața te întreagă așezată asemenea unei dreptă rădăcini — pină în ceasul suprem al trecerii într-o altă imagine — în cercurile de marmoră și de aurore ale munților, dintotdeauna ai tăi, în privoarea cu izirăi de maci ale cîmpilor, dintotdeauna ale tale, în neliniștea odihnitoare, vislăită albastru de corăbiile anotimpurilor, a Pontului, dintotdeauna ai tăi;

a fi în patrie înseamnă această clipă înaltă a poetului cînd, împăcat adînc cu sine însuși, își scrie poemul de credință și de iubire osternind peste semnele inimii și ale Gîndului istoric.

George Coandă

Teodor Bogoi «Florin»

CUPRINDEREA VIITORULUI

La Rîmnicu Vilcea am fost de nenumărate ori în ultimii ani. Așezat în partea central-sudică a țării, acest colț de țară și de România a fost comparat cu o inimă de la care pornesc toate arterele. Locul geografic, cuprînzînd toate cele trei forme de relief, așezarea în imediata apropiere a Transilvaniei și faptul că aici s-a aflat un pod plutitor peste Ol, devenit fix sub Mărei Beseșab, a făcut ca orașul domoștesc, Rîmnicu să fie un focar de cultură, un centru politic și administrativ-strategic, cu dezvoltate relații comerciale, înaintea și mai ales în timpul domniei lui Mircea cel Mare, cînd încep primele cititorii și ca vestigiul domitor de la Cozia, cea a Govorei, cititorii de Radu cel Mare, undă va străluci școala de gramatici și de copisti a lui Mihail Moxa, autorul primei istorii universale în limba română, și unde același Matei Basarab va înființa tipografia din care va iesi cea dintîi carte de legi din cultura română, vestita Pravila de la Govora, cititorii de Iuliu Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în cultura și literatura română și a refăcut actual leagăn al nașterii culturale românești, centrul de largă respirație morală pentru întreg sud-estul Europei, așezarea fratilor Craiovesi al ministrilor Petrița Popescu și Greceanu la Anghin Vișeu — nume presa bine cunoscute în

petre bucașa

E toamnă-n munții mei

Virgine vinturi ceacă și clatine pădurea cu frunza ei buruțică ca de un fel de fumul prăfii din cerul miresmat ca murea. Dar vinturile, bete, ațîpesc pe drum.

Molozete, izvoarele, străluminind pe prund, pogorâră aici de unde din slavă ; fluturi suavi involburând rotund aureole-nscriu, mărunte, prin otavă...

E-o calmă toamnă-n munții și totuși mi se pare c-aud plingind un fluter prin codrii de aramă, că roata Horii singierind pe zăre la veghe ne-întreruptă mă-ndeamnă și mă cheamă...

Ca nisipul deșertului

Părul tău negru ca un descinte roștit de-o văltoarea de pe vremea lui Shakespeare... Și ochii mei obosiți întrezărand, ca prin ceață, pulberea vremuoasă a toamnălor transilvane...

Ca nisipul deșertului noaptea se cerne firavă peste loate și n-au fost... Închide cartea frumoasa mea Doamnă și nu te mai întrebă spre ce țintă pornesc visurile noastre șovătoare...

Și ninge...

Voi cum mai ninge cu liniște mare peste iubiții noștri din depărtare... Și cum s-o au mai șters sub zăpezii și drumuri largi și înguste poteci încit într-o colcășie... Nici o evadare nu-i cu putință spre țara cea solară, de vise, căci de masive tronează porțile toate-blocate, închise... Pină și gîndul, nici el nu-i modru să mai poată răzbate prin noianul acesta de ninsori dezmetite... Și ninge... și ninge cu liniște mare peste iubiții noștri din depărtare...

Temp dezmiertat

O, cite mîști, iubito, ai purtat în timpul nostru tînr și-otit de dezmiertat... In zori eroi învăluită într-un fel de obur înmiezată pe care eu îl sorbeam și nu puteam nici cum să satur... Pe la amiază-măi părăi o preafumoasă nălucă isplîndu-mă cu doruri de ducă, iar după inserat, nu știu cum, deveneau o îmbătătoare floare de rai... O, pe atunci cînd singele meu și se-nchina mai adinc decît unu zeu timpului, căruia noi îi eram măsură și ornici, se făcea de cite ori voiam, prin nu știu ce vrajă, nespornic și-ncremenea (ca de spaimă un tiranic despot) pină la săvîrșirea arderii noastre de tot...

O, din cite mîști, iubito, ai purtat în timpul nostru tînr și-otit de dezmiertat mai pune-ți măcar una și-ocum spre scăpată !..

teatru

2. Cel mai apreciat spectacol al Gala timporene are ca punct de pornire piesa lui D.R. Popescu, Bogată în sugeții teatrale, încărcată de invitații, Dalbul pribeag (Vintrea verde) este, în primul rînd, un justiciar reconstructiv adevărat (în cazul uciderei acritice Areții) pe baza pretextului utilizat, altădată de Hamlet: spectacolul, spectacolul celor întâmplătoare, de demit, cu douăzeci de ani în urmă, nu putea fi înzestricat decît de o mare presimțire, din acest motiv, și un egiptu adus actorilor, nemuriri lor. Regizorul Ioan Ieremia e cucerit de aura de mister pe care o poate degaja pînă în scenă a unui asme-nă material: de aura de stranietate, de împalpată, care poate pluti în preajma amestecului, făcîndu-i mai bun sau mai rău, mai luminos sau mai tenebros, aducîndu-i față-n față cu e înșiși răscolind în conștiința de insolubil născut din atracție concarivlor. Vinătoreea vinovatului este ocolită, complicată, ramificată pentru a detona. Cîntă devine palidă în comparație cu drama lui. Un bărbat, se întoarce la locul crimei. Se presupune a fi ucigașul. Un bărbat se întoarce, de fapt, la locul trecutului-prezent-vitlorului. După 20 de ani de despășire nemerită, Dobromir - actorul care și-a pierdut identitatea, vrea să facă dreptate. Identitățile se succed precum anticumpliții și implicații devin personaje de teatru pentru a aduce un dram de lumînă în propria lor viață. Cel bănut a fi ucigașul e băntul de fantomă, Apariția Gertrudei - în interpretarea Areției dispărute, este un

GALA DRAMATURGIEI ROMANEȘTI ACTUALE

«Dalbul pribeag»

simptom. Dar un simptom mimat - ne dăm seama în curînd pentru a-l urmări pe Lucica sub lupă, pentru a-l face să reacționeze, să se trădeze. Prin aceluși joc al dedublării, detriplării (ca în Hamlet) Dobromir și Areția sînt reali și imaginați, sînt Hamlet și Gertrude, sînt nebunii și doctoreții, sînt rascolitori și adroatoarea divină, sînt actorul și Actrița, sînt băntul și femelia de alurea... sînt flințe și semne văi deseminînd cele cîteva nivele de reprezentare (real, imaginar, poetic). Obsesiile sînt lucide și ucigașul nu e ucigaș, cî judecător. Locul crimei este locul judecării, al ispiării, dar și al necantărilor purificării.

Acesta e locul-sanctuar, locul-templu, acesta e teatrul ca teatru al lumii. Acesta e locul devenit emblematic în spectacol datorită Emilei Jivănov, scenografiei sale esențializate: imaginea micului templu alb care domină în mijlocul unei grădini paradisiace de meri ce înflorește a doua oară, este insuși spațiul miraculos al tradiției, dar și al teatralității, este magia și lumina fosforescentă a artei, magia și lumina adevărată. Ceea ce pe scenă e static semnifică permanenta, ceea ce e dinamic (pe verticală) semnifică temporalitatea, trecerea omului pe treptele invizibile ale răscolitorului lui cu pînțitul (morții) hrănesc viața, rîle cu flori de măr, ale feteiștorului lui cu neantul (acestei) lună ne face contemporani cu tot restul oamenilor din totdeauna).

Dalbul pribeag și oferă lui Ioan Ieremia - regizor al registrului grav - posibilitatea constituirii unui spectacol

radio-tv

Pe un rîu frumos...

al semnelor. Pe de o parte, un registrul al diurnului, al firescului, în care actorii Larisa Siase Bureșan, Ion Hădîcu și Traian Bulzianu sînt înzestricăți cu egiptu. Pe de alta parte, un registrul al imaginarii, în care cei trei interpreți - care duc pe umerii lor întreg spectacolul - sînt, prin încercările de înțelegere, ceremoniali, intensivi, instinctuali sau plutoizi. Urași pe coturni, ei sînt profetii timpurilor ca în egiptu, rîpi prințe oamenii, ei sînt oameni: vinovați și victime în același timp, purtînd pe umeri și în conștiințe greutoase dintr-un trecut provocat ale lumii. Elogiul adus actorilor este ecerbat de text, dar și de simuli patetici de care-i dezvolta o acțiură ca Larisa Siase Bureșan (plăcîndu-i tragedizeze...). Reconstruirea adevărului este tratată de regizor cu o pasune evidentă pentru forța suspensivă de această realizări care sare peste canoane și obișnuințe, încercînd să facă altceva.

Un film despre Dimbovița și noul ei chip, un film de montaj narativ ce corespunde, cum ar fi zis un critic pedant, «percepțiilor noastre obișnuite prin fluctuții ale atenției».

Si atenția, spre ce anume se îndrepta ea?

Spre marginile limpezii ale rîului privit din prisma de cristăl a asumării unei culturi. Si iată că am întîlnit în filmul despre Dimbovița, sau cu Dimbovița, cum vrei să-i spunei, realizat de Smaranda Jeleacu, repere ale istoriei culturii - Afton Pann do cântare de fior arhic, cu Tudor Chorghel, Dosoftei (un stih cultivat rostit de Silviu Stănculescu), Arghelzi (stichiuri din «Cu bastonul prin București» în rostirea aceluiași actor), ori acea bujuterie «Bucureștiul e un munte ozonizat» si, de ce a ara e muncă, de ce a gîndi gîndire e muncă, de ce a spera sperare e muncă, de

O mașină ca un glonț de argint

vasile neagoe

Iși scoase ochelarii. Sub frunța înaltă și curbată avea ochii nenechit de mari. Un verde străbătut de filioanele subțiri ale aurului. Mă privea ca pe un papagal care urmează să se sinucidă. Brusc, mi s-a făcut frică.

— Tocmai îl visam pe tatăl meu care mă sfătuia să mă las de fumut. O să ajungi să nu mai poți să îi aduci un lemn pentru focul de care ai nevoie, îmi spunea. Uite că am și ajuns. Era gata să aibă dreptate. Am să-rc în pipiia acestia ca să dobor niste crengi. O întreaga piticească. Te sfătuiesc să te cu mașina peste timp, să mergi pînă la malul mării și să as-tepti pînă termin eu. O gramadă de imparți romani, perși, cuman și bizantini au privit colț urechii în jurul meu. O să ai ce vedea.

Ceva nu era în regulă. În urmă cu două minute totul începuse cum începuse dar acum ceva nu era deloc în regulă.

— Ideal ar fi să urcăm amîndoi în copaci, zise și eram doi străini într-o mașină.

— Sau să mergem pe malul mării. Tot mai am câteva lemne rămase de la focul de zi-noapete.

— Alte idei mai ai? zise și eram tot ca doi străini.

— Hai la frontieră să bem o apă minerală, am zis. Hai pînă la Dunare, cunosc un nisetru bătrîn de două sute de ani, ne găzduiește el sub o apă liniștită.

— Era obosit și reușisem să fu plicticos. Oprise motorul, mașina stătoarea oarecum părăsită între surșile de plute ondozede. Trecuțițiți tuva biciclisti. I-am urmat și dincolo de ei am descoperit echipa națională de dresaj călare. Se ațrenea dincolo de șirera de sâcîm.

— Hai să vezi caii, i-am zis.

— Stătea cu minile pe volan. La ce gînda? De unde apăruse? De ce tocmai eu?

— Măda. Ești pare rău, Anca.

— Am deschis portiera, am coborît. Îmi simteam ochii roșii ca o globulă roșie din înțime unei rînduici rînite. Am pornit către cai. Era o demonstrație. Eram atenți la zgomotul Oitcitului. Sportivii așteptau la rînd, apoi executau «cite un număr de dresaj. Am auzit accelerația motorului, Antrenorul explica unor tovarăși ce și cum cu numărul respectiv. Eram atenți la mașină. Mi-am dat seama că întorceam, am rezistat ispietă de a mă întoarce, dar nu prea mult. M-am răsușcit. Veni în tromba, opru, ea coborî trînță portiera, ajunsse lîngă mine, un braț dînt-o pădure de brazi. Ingenunchează în fața ta și îți oferă un buchet de ghiocel ghiocel. Ea miroșea ca un buchet de ghiocel oferit de către un braț înzestrat cu... zîmbi complice și cuoscut:

— Ce faci?

— V-am mai spus, avea prefa albă. Lîngă. Si lîngă: părul de culoarea cîstanelor proaspăt dezghiocite; tricou bogat, alb, cu inscripții japoneze, jeans-ii albi, adidași albi; ochi verzi, buze moi, mari, bine desenate, pe brațe multe brățări subțiri din metale și ceramici iar brățările ei erau un zornăit și un schilici o si mirare, în deget un inel din neftit verde.

eu aveam 31 de ani.

În comentariul antrenorului erau cuprinse istoricul figurii executate de către cal și călăre, tehnica de dresaj, greșeliile, punctele, mării campioni ai numărului. Am privit fascinat totuși, iar cînd în final au făcut marea întoarcere pe un singur picior, am aplaudat. De unde, dintr-un colț al memoriei o amintire: Lev Nikolaevič Tolstoi, după un calcul pe care el în-sus îl-a efectuat, a stat călare pe cal cam șapte ani din viață. În timp ce sportivii au trecut pe lîngă noi, pe căii transpirați și formătoari, au salutat-o pe Anca ridicîndu-și șepcile lor viu colorate. Sub asfințitul delicat seara de o frumusețe blîndă. Anca intrase în rol. Zimbea, Atenția și obosită. Mișcarea oamenilor era din alite vremuri. O scenă ușor desuetă. Bărbații, adevărații bărbați, gîndeam. Mereu cei de alită dată?

Cum se produce miracolul rămîinerii lîngă tine a unei fete deosebit de frumoase? A doua zi, cînd eu înota și eu pregăteam cafeaua pe o sferică așezată în nisip, îmi puneam această întrebare. / O vedeam cum se spintecă oglînda argintie a mării, așa cum este ea șapte di-mininea. Era o fată delicată, discretă și netemătoare... Trăiam un sentiment nou pentru mine: un fel de fericire deplină ușor amenințată de un fel de nedrept, o stare de congesti- oare plăcută și înzestrată și a corpului.

După ce înota se îndrepta spre cortul meu care devenise al nostru. Mersul ei era ferm, genunchii tău decis aerul. Înaintarea ei era o imperceptibilă ondulare strînută din glezne. Lîngindu-i și cabrat, întregul ei corp avea ceva din minunea unei corzi de gîtară bine acor-dată. Ji priveam minuit în sir lobul urechii în care prindea cercei verzi... Ce înseamnă gracilitate aceasta, forma irradiată a liniei? Ce înseamnă micul mister al umbrei din spatele așezării urechi? De unde vine, cine a hotărît ca pielea gîtului ei să fie întinsă, aproape velină, de unde linia obraznică a claviclei, brațele subțiri? De unde senzația de fragilitate asem-nu unul desen pe apă?

Cu precăzută calmă, începuse să se bronzeze. După un roșu despră care nu prea șese să apui, pielea ei virase încet în ceea ce urma să fie: un ciocolotiu care strălucete în misterioasă culoare a aromei înobilate.

Se apropie ocolind corzile corturilor. Își învielește frîrul într-un prosop albăstru... La vînt, dădea cafelei zimbește, iar zîmbetul ei este cit tot ozonul / O zi liniștită, o mare caldă, a cărei suprafață se încretește cînd pescărușii zboară prea aproape. Lîngă noi, interiorul moale și gîlben al cortului se bucură. Lanterna lungă, vîntătoare, doarme lîngă perete și de per. Merită să trăiești și să te zbați azi lîngă din viață pentru a trăi o asemenea fericire. Merită.

Intr-un fel, îmi continuam programul de mai înainte. Scundă, pesti, viața ei se gaze. Mer-geam împreună. «Ei, ești altu!» a zis în cele din urmă seară fata cu pasiențele. Mă tutuia, care va să zică. Apoi a stat îndelung de vorbă cu Anca. Am tras cu urechea. Multe rețete de preparare a cartofilor. Am zîmbit. Anca era frugaș, prințul ei se limita la un porumb fiert.

— Venise de la munte prietenul meu Alf, arhitectul clădirilor subacvatice. El venea și pe brațele sale purta veselia ca pe niste pepeni pe care niș apăsăm în fața și din care ne înfruptăm împreună. Rîsetele noastre, cîntîrii albi.

— Mergeam înstrei pe fașcă pînă la Vama. Ochii ei străluciră în lumini veri cînd Alf ne povestea despre așezări sub mare. «Alf» a zis ea, «poți face în așa fel încît să ne instalăm în noi cortul acelu?» Alf a ridicat sprîncoana și a spus o glumă și ne-a inventat cortul nostru submarin. «E frumos, dar nu mi-ar plăcea», a cîmchi Anca după ce l-a ascultat. Mă aștreia de brăt. Era ceva numai de noi știut în stringerea aceea de brăt.

In a patra zi a venit la mine Denis. Anca era în apă.

— Bătrîne, azi avem concursul. Hai în juru.

— Ei, m-da! M-ai și găsit. Ce nevoie mai aveți voi de mine cînd eu nu mai pot fi în-furțial! Vă trebuie oamne corecți, nu tipu din ăștia.

— Te ocupi de glezne. Note pînă la 24.

— Dar ce, Tudor ce face?

— Tudor a plecat, telegramă, chestii, neac-suri. Tu ești gleznarul.

— Si, pe glînte?

— George.

— Păi nu sînt prea multe glezne pe aici. Ti le spun de pe acum, voi stabiliți restul.

— Fă cum vrei. Pește un șterf de oră începen, spune Denis plecă.

— Nu sînt prea multe glezne pe aici, am strigat eu după el. Două sînt ale mele. Altele nici nu mai există. Măgarilor!

Surprinzător, bătrînul. Ceva din poza lui de ochi surd se schimbăse. Într-o zi, în timp ce veneau de la piață, am văzut-o pe Anca sub pălăria de plînă. Mă urmărea cu ocheanul. Anca lîngă un bărbat gri-ărmit care sedea pe scaun. După ce am ajuns la cort, am așteptat-o destul de mult pînă a revenit. Se simțise bine lîngă vecinul meu, proprietarul unei cirpe muribunde pe post de steag. Un bărbat care contempla lumea, chiar dacă este vîrșnic, poate fi un adversar redutabil, gîndeam. Nu-l ubeam chiar deloc pe bătrîn. În prima zi mă pusese într-o lumină strălucită. Acum îi vorbeai mult și se folosea de arma cea mai de temut a bărbatului, de cuvînt. Simteam în mine lînistea înșelătoare a budgologilor. Si, astfel, pri-timplare și mai ales culoare, culoare culoare — aurul roșcat al arțarilor la picioarele lui Mircea Banicua, ziua albăstruie, ziua aurie, ziua lîngă și mai ales semnul apăs în acest fel: «Pe un rîu frumos, pe un rîu în jos», semnul realității, semnul zilei de azi în căpătala noastră.

Pînă și tipul de expresie muzicală, pînă și tipul de expresivitate plastică a mișcării vedetelor reunite pe malurile și pe podurile Dimbovită, de altfel alt de telegenice, crea o diversitate nepusă de bine și de înțeles gîndită (redacția Nicolae Păun, montaj) Mihaela Demetrescu). De la vivacitatea stenică a Mirelei Voiculescu și-a Angelei Similea la amploarea sugerată de glasul Aurei Răziceanu și patetismul bulburător al Ursulei și tinerii îndrăgostiți, fete și băieți cu mape studentesce tradiționale, bucură- resteni cutreierînd bibliaria, galeria de pictură, strada, parcul, podul, — ei bine legătura o făcea cu dezinvoltură glasul și rîsul lui Tudor, căci ea poate fi mai firesc și mai cuceritor și mai tonic pe lumea asta? adică Diana Chiorghian și Gelu Nițu și glasul înțelepciunii (Silviu Stănculescu in-sotindu-ne pe cursul Dimbovită cu cartea în mina dreaptă, cu trench-coat-ul pe mina stîngă, cu glas blînd și profesionalism bineștuit).

Wind-o cum se întinde la soare, m-am întreb
ce joc al întâmplării o aduse aici. Nu am în-
trebat-o, nu mi-a spus. Era un fel de pact tacit
între noi să nu întrebăm, să nu ne spunem.
Așa se poate trăi minunat. Nu voiam să știu?
Bănuiam? Ce puteam să bănuiesc? Orice! Dar
nu bănuiam orice. Simțeam, cu un anume grad
de nedeterminare, că Anca venise dintr-o po-
veste tristă. Ea nu merita o poveste tristă, imi
ziceam în timp ce îl priveam pleoapele coborite
sub lumina soarelui. Nici eu nu trebuia să fiu
o poveste tristă, imi spuneam. Eu nu sint o
poveste tristă. O bătuși între două suspine.
Eu nu.

Aveam deci plăcerea scufundărilor. Cu ochelari
și tub de respirație. Este atita frumusețe sub
pieptul mării, încât cine o vede odată va reveni
mereu pentru a redescoperi umitoarea lume
subacvatică. Este ceva dus acolo până la limita
suportabilului. Plămâni plenezc de efort, in-
trețul corp se bate cu lichidul care te împinge
înspre suprafață. Inoți disperat după o gură de
aer. Probabil că toate aceste eforturi îți amplifi-
că senzațiile. Așa ceva se numește snorkeling.
Cu trei zile înainte de plecarea mea, rămă-
sesem în apă cam vreo trei ore. Am ieșit că-
tinindu-mă, cu oasele răcite. Căram într-o sa-
coșă din plasă de pescar vreo treizeci de melci
din cel mare al căror interior este sifonat în
portocaliu. Acești melci, noi în Marea Neagră,
nu au dusmani naturali aici și distrug stridiile.
Stridiile fac nisip, așa că vedeți dumnevoastră.

Când m-am apropiat de cort, am fost sur-
prins de absența Olteitului. Am refuzat să fiu
neliniștit. Am hotărât să fiu liniștit, orice se-
ar fi întâmplat. A plecat să fac un tur cu mașina,
mi-am zis. Poate că s-a dus până la piață,
mi-am zis. Trebuie să fiu liniștit, mi-am zis.
Cortul era închis cu fermoarul. Am lăsat pe
nisip plasa cu melci. Dacă stau să mă gândesc,
era cam prea multă linște în serul din fața
cortului. Dar atunci nu am înțeles acest lucru.
Sau, poate, cine știe? Am tras fermoarul. În
ordinea galbenă a interiorului se aflau numai
lucrurile mele. Am căutat un semn și l-am gă-
sit. Pe podușua cortului scrisese cu carioca ver-
de „Totul a fost sferic, iar în sfera aceasta doar
un singur cuvânt: iubire”. De ce „a fost”?
De ce?

Rucacul, prăbușit în el însuși, scîncea.
Plecuse. Bineînțeles, plecase. Bineînțeles, ple-
case.

Am ieșit, am privit împrejur. Am văzut iarba
arsă a povirnișului, prin nisipul murdar m-am
apropiat de mare. Niciodată n-am să mai vin
aici. Atingerea apei avea ceva din sărutul unui
cătăi. Niciodată. Și marea întroasă a sarpe mor-
t. M-am întors la cort, m-am frecat cu prosopul,
m-am îmbrăcat. Trebuia să plec. Nu puteam
sta. Trebuia să fug. Să plec.
— Domnule Cătălin, m-am auzit striga. Dom-
nule Cătălin!

Era bătrînul. Venise în fața cortului meu.
Bermude, păr alb, răsucit pe piept.
— Da, vă rog?
— Pentru o secundă am sperat ceva.

— A plecat? Mă întreba bătrînul și atunci
mi-am dat seama că sperasem zadarnic.
— Fața mea bronzată va fi inexpresivă, mi-am
zis.

— A plecat.
— Unde?
— Nu știu. A plecat, pur și simplu a plecat.
— Inexpresiv ca un sfînc, dar cu vocea gutuită.
Asta eram. Cu gândurile duse pe posibilul ei
drum. Gîndurile mele hirtopăiau prin hirtopă-
pele Dobrogei. Golit de gînduri, eram ca o
măimută inundată de venitul cald al disperării.

— Știi să conduci?
— Am tresărit. Ce voia să spună?
— Dacă îți dau mașina, o aduci înapoi?
Vocea îi tremura. Îi era frică de mine? M-am
așezat pe nisip în cap și, în timp ce singele îmi
îmunda creierul, l-am întrebat:

— A plecat de mult timp?
— De patruzeci și trei de minute. Cam peste
zece poți deja să pomești. Am o mașină în sat.
Am pornit în mare grabă spre localitate. Aș
fi plecat în urmărirea ei și pe bicicletă.

— Aveți dumnevoastră încrederea asta în
mine?
— Ei, sintem bărbăți, nu?
Cald, frater, solidar. Ca și cum lingă mine
s-ar fi aflat cel mai bun prieten.

— A luat-o spre Căleș, o să treacă Dună-
rea cu bacul. E bine să pornești chiar pe ace-
leași drum, e mai neciruită.

— Sintei sigur că nu a plecat prin Con-
stanța?
— M-a întrebat de drum. S-ar putea s-o
ajungi până la bea. E începătoare; conduce in-
cet. Cunoști traseul?

— L-am făcut de trei ori. Îi știu.
Am intrat în curtea unui țăran. Intre două
Dacii era parcat un Audi 100 gri-vinăt. Aceasta
era mașina. Nu condusesem niciodată o Audi
100. Bătrînul o extrase cu mare grijă dintre
celelate, o aduse în stradă și cobori de la volan.
Lăsa portiera deschisă. Oculi apoi mașina
și se așeză pe locul mortului.

— Înveți totul până la ieșirea din sat. Îmi
spuse. Pe urmă te descurci singur. Dă-i drumul.
Am urcat la volan și l-am dat drumul. Pînă
să inspir odată, am văzut kilometrajul la 80.
M-am speriat și am redus. Era un model turbo.
Nu-am timp să vă explic ce înseamnă acesta.

— Dă-i drumul, a mirat bătrînul. Dă-i dru-
mul a rănit el furios.
Am ieșit din sat cu o sută. Cred că aș pri-
cepui.

— Așa! Așa! Oprește.
Am oprit. „Succes” mi-a zis și a coborît.
— Domnule... Domnule...
— Ce este?
— Dacă n-o găsec? Dacă nu poate veni îna-
poi?

— Nu fi măgar, mi-a zis. Te întorci pe scut
sau sub scut. Dă-i drumul!

I-am dat drumul. Oricum, eram în stare de
orice. Mi-am amintit de respirația fierbinte a
tatălui meu și am pornit în urmărirea unei fete
care plîngea la volan. Așa mi-au spus cei de
la pichetul de grăniceri. Că era singură, că plî-
ngea. Și că nu se grăbea cine știe ce. N-o duce
vîntul, imi ziceam. Nu a luat-o vîntul. Singurul
vînt care bate pe aici sint eu. Imi ziceam. Ori
la bal, ori la spital. Spitale nu prea sînt pe aici.
Deci, la bal. Dacă-i bal, bal să fie! Baal să
fie!

Pe sosea trecea o mașină ca un glont argintiu.
Avea soarele în față, parbrizul strălucia, încît
puteai spune: a trecut o mașină ca un glont
de argint și la volan nu se vedea nimeni.

Tablouri și desene de Teodor Bogoi (în paginile 4-6)

viorica bucur

Aer albastru

Sunau clopotele,
Clopotele norocului,
Clopotele fericiții...
Cu putere sunau clopotele!
Cinevo suna în ele aer curat,
Aer albastru.
Scîlpăr de nestemate,
Aer albastru,
Auzit cu gînduri curate...

Să nu uit

Mi-ai deschis
Fereastră
Cu un porumbel,
Mi-ai împodobit casa
Cu ramuri de mîslin,
Amirosind a dimineată,
Mi-ai deschis
Ochii
Cu un sărut
Și m-ai lăsat
Să mă îmbrac
În culoare marțială,
Innoptată,
Ca să nu uit războiul
Niciodată!

Întoarce-te

Întoarce-te-n covorul fermecat,
Cînd brațele tale vor cere,
La statul de noapte, fugară,
Privire prelungă, amară.

1918

Nu s-au pus simple pietre de hotar
Și nu ne-a fost adus pămînt în dar,
Cuprînsul țării se dorea unit
Ca un întreg, rotund în infinit.

Venise vremea cînd românii toți,
Topiți de flăcări și striviți de rați,
Cu toate ale țării vechi jînături,
Să se ridice iar de la-nceputuri.

Să curgă către Alba, din cîmpii
Din munții cu goruni de veșnicii,
Și din tumulul vremii să răsună
Unire vrem, sintem o NAȚIUNE.

Columnă ne e țara de erol
Cu toți acei care trăiesc prin noi,
Cu-ai patriei tăcut și cer sinin
Din Apuseni și pînă la Măcin.

Nu s-au pus simple pietre de hotar
Și nu ne-a fost adus nimic în dar,
Pămîntul țării se dorea unit
Ca un întreg etern în infinit.

Marea

Mi-am înmuat privirea într-un adînc de mare
În gîndurile mele s-au scurs tot mai adînc
Plutînd prin reveria albastrului rotund
Ca un ecou fantastic la propria chemare.

Te-adună în palmele mele firești,
Pustiul de vorbe ale veghiilor dinții,
Teama de ziua cu ochii deschîși.

Va fi de ajuns sîrului - chemare -
Să legene iar povestea de gînd,
Să-nighebe dorința pereche,
A doua răspîntie veche.

Dor

Mi-am ascuțit
Glasul de bucium
Pe-o muchie de cuțit
Și trupul mi l-am îndalțat
Spre soare,
Cu brațele orbite de mișcare.
Glasul mi l-am aruncat
Peste munți
În căutarea cărarilor trecute
Și a fecioarelor - ciuda.
Mi-au răspuns, în ecouri sonore,
Viorile brazilor împrăștiate-n horă,
de doruri și cînt,
de coarde, pierdute în vînt...

ioan borșa

Deasupra mea o umbră a fetelor morgane
M-ademenea cu dansul ca vraja unui miț,
Iar apa în surdina cu valul amorțit
Cînta pe cînd adîncul se răstîrcea-n
gorgone.

O, lumea mea de doruri și lumea mea de vis
Deschide-te noapte-mi și-mi dă a la povadă
Că-ți simt de mult pe-apropo rîvnitul
paradis.

Trec valuri după valuri, speranță și uitare
Privirea mea-i nesomn adîncului de ape
Și-n gîndurile mele s-a revărsat o mare.

Stare

Mereu îmi stăruie în minte
Acel ceva, ce vrea să fie,
Dar care tot mai întîrzie
În inocența de cuvinte.

O, Don Quijote, ce sarcastic
Surzi din umbra clipei mele
Și-n omăgîrile-ți rebele
Prin ochiul meu străbați fantastic.

Iar eu rămîn sleit de sete
Să-i port visarea mea și vina
Asemeni unei negre pete

Din constelații difane
Ce își absorb și lumina
Pe care-or fi să o emane.

zaharia sîngeorzan

Cuvintele

Și-n seara aceasta
Cuvintele tale vorbesc
De taina ce mai zace în povești
De-un dor
Ce nu știe
Să-ți fure
Graiul neștiutelor aresuri
Ce pun peceți
Orelor...

Poemul

Să-năpătuiesc poemul textul memoriei
Tu mi-ai spus-o așară...
Nu-i fătîmîcie?

Să-năpătuiesc iubirea totul
Mi-ai rostit îngîndurată ideea...
N-ai ascultat de farisei?

Să-năpătuiesc destinul poemul
Cu sintaxa oarbă de verbe
Melancolia de asce...
Cine te-a întrebat?

Textul

Poemul scris azi-noapte
Urs cu stiele albastre
În pîrul electronic
Stă pe moșă cu ochii deschîși -
Iaee rînită de paradis
Așteaptă să vină profeții
Să-l vadă-n manuscris
Cum se mai naște
O dată
Textul...

Fintină de dor

Grăiește fintina de dor
A inimii
Cuvinte nespuse?
Nu mai privi
Oglinda:
E verbal a iubi
Ce nu poate muri
Pe apa ei
Pînă ce tu
Nu devii
Patimă și dor...

Vis de dragoste

O, mina ta ridicată odată cu respirația
dragostei
Mă recunoaște dintr-o pădure de vise
Anonim să rămîn pînă la pustiul
Ce începe deasupra genelor tale
Rau mîhnite de gelozie

Vis de dragoste: cine te scrie,
Cine te știe?
De nu li-ai găsit nume
Numai în poezie?

O, mina ta vorbind cu o stea
Îmi spune că am să mor curînd
Anonim
Lingă gura ta
Nicioalță plîngînd
Doar murmurînd
E moartea
Din viața mea
Cugetînd
Iubind
Dragostea
Din inima ta...

Știu...

Nu bănuiesc, ci știu din Utopie
Ce fată mai aștept
Să îmie povestea
Nu din ochii tăi
Ci din dragostea ei
Aș putea să-ți scriu
Poeme întregi
Cu începutul
Evei
Cu niciodată...

alexandru ghitera

Arcușul și Vioara

Lui Ciprian Porumbescu

Arcușul-i visul de lumină
al neamului acesta blînd,
Vioara-i fruntea lui senină
ce nu s-a aplecat nicîcînd
sub mină rece și străină.

Arcușul-i lacrima fierbinte
durerilor sortită vamă,
Vioara-s plaiurile sfînte
purătate inimă și-n minte
de cînd rostim cuvîntul mamă.

Arcușul-i vîntul dinspre seară
prelins pe frunza de stejar,
Iar vîile sint o vioară
ce, sub al soarelui pojar,
se tînguie și se-nfioară.

Arcușul-i lunecă prin vine
din creștet pînă la picioare;
Eu sint vioară lingă tine
Vibrînd pentru al meu popor
și cînt la greu, și cînt la bine
Balada cea nemuritoare
Și la cîntre Tricolor.

Prieteni!

Mă-ndeamnă chemarea să plec de la mine,
De la mine la toamnă e numai un pas,
Deși îmi mai curge fierbinte în vine
Fierbinte în vine mai țîp o glas.

Mi-e dor de albastru, mi-e dor de adînc,
De-adîncul din mare, de-adîncul ideii
Căci încă mai pot să mîngîi, să string
Să mîngîi, să string cîndoarea femeii.

M-aș duce aiurea, pe-o nînsă cîmpie
Pe-o nînsă cîmpie cum e pe la noi,
Dar nu vreau o clipă ca lumea să știe
Ca lumea să știe cînd vin înapoi.

Comerțul toate pe care le-ai strînge
Le-oi strînge în minte, le-oi strînge la piept
Să nu se cunoască tributul de sînge
Tributul de sînge plătînd de poez.

Iar cînd m-oi întoarce, într-una din zile,
Într-una din zile, dar foarte tîrziu,
Așez dinainte-mi cîteva file
Cîteva file, un magic pustiul.

Și poate vroadată, la anul ce vine
La anul ce vine, de fi-va un hram,
Vă spun două versuri afiate de mine
Afiate de mine pe cînd singeram...

plastică

«Totul se plătește»

În urmă cu opt ani apărea pe
ecrane un cuplu de personaje. Repede
îndrăgît de public, în deschiderea unei
suite de filme ce s-au cooptat într-o
inedită frescă a lumii pasoplistice
meleziarilor muntene. Mărgelatu,
cavalerul justițiar, și actrița aventu-
rieră Agatha Slătineanu au ajuns la
cel de-al șaselea episod inaugurat în
1980 de **Drumul oaselor**, păstrîndu-și
tineretea, verva și surprizele aproape
nealterate de vicisitudinile dictate de
canonitate.

Regizorul **Mircea Moldovan** atenu-
ează situațiile rocambolesce prezente
în unele episoade anterioare (**Masca
de argint**, **Colierul de turcoaze**) păș-
trînd în prim-planul acțiunii pe cei
doi protagoniști care evoluează de-
zvoltat în țesătura de intrigi, comploto-
rii, lovituri și contralovituri din
epoca premergătoare revoluției de la
1848, așa cum este ea văzută de
scriitorul **Eugen Barbu** și colaborato-
rul său **Nicolae Pană Mihail**. Eroii li
se alătură aceluiași bonom și trîznit
Buză de Iepure (**Sobol Ceb**), că-
ruia, poate, numai economia reoli-
cilor face să strălucască mai bine
în cascadele altă de apreciate de pu-
blice și, mai modest, ca un interpret
stăpîn pe meserie, capabil să ofere
căldură și discreție unui rol intrat
prin repetiție în canoanele convenției.
Mai puțin de „capă și spadă”, mai

mult de „glugă și otravă” — **Totul
se plătește** distilează cu acuratețe
valori ale trecutului, într-o dozare
elaborată și atent echilibrată cu planul
fiecțiunii, în care permanențele genu-
lui, atribuțiile sale ce-l recomanda
unui sigur succes de public, rămîn
egale, coerente, expresive.

Dacă în 1930, **Constantin Noica** era
revoltat pe calitatea luptelor din fil-
mul **Haiducii** (regizat de H. Igiro-
șianu), condamînd eclectismul stîluri-
lor, în **Totul se plătește** avem de
admirat aceeași dezinvoltură a tand-
mului Mărgelatu-Buză de Iepure, în
conflict cu forțele adverse „căzuși-
lor”, aceiași suspans pregătît cu grijă
încă din pre-generice, un ritm nu lip-
sit de fluctuații, dar în general sus-
ținut inteligent de umor și, de ce nu,
unor cîntar de o nuanță tragică (vezi
finalul Agathe, la urma urmei și el
ipotetic, cum stă bine unui personaj
de o asemenea factură.)

Tabloul colorat al epocii nu a solici-
tat prea mult fantezia regizorului,
care s-a lăsat sedus și de inadverten-
tele unor personaje (un personaj
fredonează o arle dintr-o operă com-
pusă după trei ani de la evenimentele
din 1849). Echilibrul secvențelor este
mai mult defavorabil pleîn-air-ului,
în care totuși operatorul **Ion Anton**

muzică

Anul muzical...

1987 se situează, credem, într-o
continuitate firească a orientărilor
care au caracterizat anii precedenți
în ceea ce privește organizarea sta-
giunii muzicale, cit și în privința
numelor de muzicieni care au apărut
pe afiș. Chiar dacă nu putem înlă-
țura caracterul de clăsament al opi-
niilor noastre, nu se poate ignora
faptul că părerea cronicarului mu-
zical este marcată de subiectivitate
în aceeași măsură în care opinia ori-
cărui meloman va purta amprenta
formației sale, a gusturilor, inclina-
țiilor etc.

În privința participării tinerilor
muzicieni la viața muzicală a țării,
aș înclina să amintesc, în primul
rînd, debutul tînărului dirijor **Cris-
tian Neagu**, cu prilejul Galei tîne-
rilor dirijori de la Buzăneț, apariție
care pare a prefața o frumoasă car-
rieră. Tot aici aș situa evoluția stu-
dentului **Octavian Arion**, pianist de
mare talent, pe care l-am ascultat
într-o gală organizată de A.T.M. și
de Filarmonica din Tg. Mureș, în

Cred că evenimentul componistic,
al anului trecut îl constituie prima
auditiie — auditiie în concert, în stu-
dioul mare al RTV — a operii
Arșlia de Nicolae Brînduș, după
La țigăni de Mircea Eliade. Am
insistat asupra acestei creații la
vremea respectivă: adăugăm însă că
întîlnim aici semnele unei sinteze
stilistice a preocupărilor autorului
și, poate mai mult decît afit, crista-
lizarea unui „Zeitgeist”, caracterizat
în primul rînd printr-o superioară
convertire artistică a ceea ce unii
numesc frecvent „eclectism”, supor-
tul acestor recitalizări reprezen-
tîndu-l, cred, o anumită interesantă,
contemporană, platformă de idei.

În domeniul scenei lirice și core-
grafice, as aminti montările cu opera
„Naeucco” de Giuseppe Verdi și pu-
nera în scenă a baletului „Cîntec
înalț” de Irina Odăgescu-Țuțulanu,
ambele la teatrul liric și coregrafic
bucureștean, prima montare fiind
semnată de Hero Lupescu, la a doua,
coregrafia aparținînd Adinei Cezar.
În ambele cazuri, avem de a face
cu exprîmări artistice care dovedesc
o deplină maturitate de idei. Afir-
măm aceasta deoarece respectivele
premiere reprezintă, credem, mo-
mentele de virf ale carierei celor
doi artiști.

Viorel Crețu

DIN POEZIA INDIEI CONTEMPORANE

MARGARET CHATTERJEE

Copacii oraşului

Arborii oraşului ca şi oraşenii își trăiesc din plin libertatea din gesturi.

Am văzut nodurosu nîm luptîndu-se potrivnic mării sale; așezîndu-l uşor uşor acolo sus se hotărî să rămîna sub cerul înalt

murmure ochilor mai curînd așteptînd norocul acrișului de cucerire

numai copacul din margine de drum i-au fost fîlăse creangă după creangă cu un boni fierăstrău —

masonul care-l va înșica noi brațe îl vrea încă miracol

S. BALU RAO

Cain și Abel

Aceleași semînte același pîntec hrănesc singura lui mină

alta care-l har minții sale devine Abel și numai împreună el alcătuiesc Biblia

Ultimul vals

Galbena frunză în vîntul toamnei planează

Viața este ultimul vals pe pămînt

Duminică

Norului apei se scurge printre degete pentru rîu vîntul din pămînt săraci în afară

face printre degete înalțe ca tu să-ți umezești a treia oară gura

Întră duminică în duminica trecătoare

KEDARNATH SINGH

Copiii în parcul de joacă

Au venit în oraș și m-au luat. Încep să risipeam ca un teren de joacă. Ei au văzut și erau fericiți pentru că voiau un stadion ceea ce eu devenisem. Mai aveau nevoie de o minge ceea ce eu puteam deveni pentru că m-au văzut și pînă la urmă au fost amabili și au deznăuțit izbîndu-mă. Eu mă pregăteam să alerg

REVISTA STRĂINĂ

PROZATORUL CEN VLADIMIR PARUL ESTE ASTĂZI AUTORUL A TREISPREZECE cărți, încercînd explicația unui tip uman al anilor noștri, care trăiește în bunăstare, muncă, rezolvă probleme curente și concrete, dispune de putere, are clipe de răgaz, dar a cărui viață este amenințată tot mai mult de goliciune sufletească și morală. Dar nu numai amenințată.

Protagonistii majorității romanelor lui Vladimir Parul și-au pierdut capacitatea de a se bucura de conducere — de responsabilitate medie, de regulă — a căror trăsătură esențială o constituie indolența. Ei nu mai dețin eforturi spre a se auto-depăși, coplesii de stereotipuri, se complac în situații cenusii, cotidiene, și nu au alt vis decît acela de a-și menține scumpul pe care s-au căștat. Cîndva, la începutul activității lor, au fost amînați de dragoste, de grija și teama în fața înșelăciunii și de bucuria succesului, de dorința de a realiza ceva deosebit. Ebrații și femeile lui Parul întimplă ceva cu ei, își analizează din cînd în cînd stînt neliștii totuși, simt că s-a întimplat, că se întimplă ceva cu ei, își analizează din cînd în cînd starea în care se află, sînt cuprinși de dorința de a pune capăt vieții stereotipe, dacă s-ar putea de azi pe mîine, dar nu găsesc forța necesară pentru a realiza acest lucru, divizîndu-și forțele în întimplări mărunte. Acest tip uman clachează, revine mereu la stereotip — în cazul că au reușit să se îndepărteze de el — pentru că modul de viață cu care s-au obișnuit îi oferă un sentiment de liniște, de siguranță, de multumire.

Monotema predilectă a lui Parul este ilustrată magistral în romanele: „Furtuna particulară”, „Tînărul și balena albă”, „Bucurie plină spre dimineață” și „Miracolul general”. DIN VOLUMUL „HEYDRICH — L'HOMME CLEF DU III-e REICH”, APĂRUT LA PARIS în editura Lafont, sub semnătura cunoscutului publicist lugoslav Edouard Calic, reproducem fragmente din informarea nr. 03743 din 10 Iulie 1933 a Poliției secrete din Bavaria, semnată de oberführerul Reinhard Heydrich, către guvernatorul Bavariei, referitoare la „Cazul Thomas Mann”:

în risetele, tipetele lor, dar am căzut și a dispărut stădionul; numai pînă la urmă lor așteptau unul dintre ei a zis: unde-i mîngia? Al doilea a arătat către zid, al treilea către pămînt și eu m-am luat după el înecî, tîrîs, către zid, de la zid la pămînt dinapre păduri înapoi în oraș. Pumnii le erau ca niște pumnale. Uraii, Unde e mîngia? Unde e mîngia? Eu m-am surprins tîrîs, abătut pierdut și nu mă vedeau.

UMASHANKAR JOSHI

Ochi de întuneric

Cu toată strălucirea Soarelui nu poate să vadă diafan lustrul Cerului. Micul nopții cu ochii săi de întuneric este înțelese de cel mai firav magar din codrii românii.

Un exil

Mă mir cum sufletul tău de sticlă a intrat prin contrabandă în viață. Nu mă lepadă de umbra tăriei porcelană de om drept strălucind din naștere pînă-n moarte mîngînd morții, tu cași cales din moarte în naștere — de aceea cutierii și-am călătorizat contineu Exil pe aceri pămînt.

SARVESHWAR DAYAL SAXENA

Hrană pentru aer liber

De o mie de ori le lavaj pe vrăbii că lumea de dincolo de colivia este un loc vast și fără mîlă că nu vei fi în stare să găsești în nici măcar mirosul eșecelor tale în distrugătoare-l vișere.

Există, desigur, rîu, pîrlu, nicicum oceanul, dar trebuie să se scufunzi în adine pentru un strop de răcoare; în colivie sorbi dintr-un bol transparent.

Afară semințele sînt scuturate și rar de găsit aici ciugulești dintr-o grămadă afară de vîntul ochiului praștelui, aici criplii este numai al tău... Și totuși vrabia va cînta libertatea în ciuda șanșelor de a fi ucisă.

Printre coastele coliviei se va strecura afară cit poate fiecare nerv strecurîndu-și-l către libertate pînă cînd se deschide colivia ori se sparge; vrabia își pregătește hrana pentru aer liber.

ASHIS SANYAL

Toate ușile sunt deschise

Ușile toate sunt deschise în viața sufieră, ca un împărat victorios vino și ocupă tronul gol al sufletului meu. Nu-ți opun nici o rezistență. Sunt astăzi învinșul eram Ravan înfrînt de sîrîtul amăgîtorului soții. Președintele văd arziind rugul fuscărat patul de noapță al Prambel dar numai ieri a fost aștia culoare grădina verde în zori a fost împovărată cu flori. Pășări galbene erau acolo și tu numai a ta și a mea zăcînd unul de altul atît de aproape.

Totul-i cărat acum fiecare lucru e gol în după-amiază obsesivă nici o așteptare nici o bucurie ulcieri. Am lăsat ușile deschise. Vino suferință. Scapă în această beznă tronul sufletului meu. Lavește pînă la urmă și-a înfrîngerea mea, în nepotînța mea însă-mă să simplu întreaga lume cu o lamentație tăcută. Ah, sufieră, imagine a tristății ofișe-mă în buclă, nu mai revine vreo glorie cerească în această singurătate întuneric.

NIRUPANA KOUR

Visc

Visc marea, visc un moment clatinde-se într-un mormăit cit pînă la un crăier de anință în frangiri de coastă, un galben abia tremurător pînă la marea.

Apel visc că m-am vînt Cleopatra Feolara Maria Isadora Duncan și Meera. Si visc o superbă lume pagnică precum marea sub platoșă zoriilor.

GOPAL BRAUMIK

Intru lauda întunericului

Pe lumina zilei asemeni celorlalți sînt înăpăstura cum o simt al tu trist, ceștin, la căderea nopții.

Coborîș linștie pe pămînt, un cîndă prezentîngînt mă face să cred că-i renașterea mea.

Sînt atît de luminos lăunrîc, nu te îngîșira, lubeșie-mă dacă-ți plac, alungă-mă dacă nu-s psalmul tău.

Eu sorb noctural întunericului sîrbătoare sufletului meu iarăși mă simt renăscînd singur, într-un cort necunoscut, singur.

Cu sorle se trezește lumea și în vîntoarea ei mă pierd; ca să revină duicele vis mă trebuie să aștept venirea nopții!

În românește de Ion Iuga

GRIGORE VIERU

R.S.S. MOLDOVENEASCĂ

O ceață caldă

Unde sînt frunzele hranite cu singele dragostei noastre? Unde e singele hranit cu verdele frunzelor tinere?

Si apele unde sînt limpezii de sufletul nostru? Si sufletul unde e limpezii de tremurul apei?

Unde e pasărea trezită în zori de somptele dragostei noastre? Unde e dragostea noastră trezită în zori de-al pasării cîntec?

O ceață caldă cu frunze alungate printre arbori și eu de ea mă lipeș, lubeș, cum atunci, cum atunci — de fîptura ta somnoroasă.

Făptura mamei

Ușoară, malcă ușoară, Ce-al pulea să mergi călcîind Pe seminele ce sborăz Într-o cureri și pămînt!

În priviri e-un fel de teamă Fericită totuși ești — Iarba știe cum te cheamă, Sietana știe ce gîndești.

În limba ta

În aceeași limbă Toată lumea plînge, În aceeași limbă Ride nu pămînt. Dear în limba ta Dureră peți să-mi mîngii. Iar bucuria S-e preschimbă în cînt.

În limba ta Ti-e dar de mama, Si vinul e mal bun, Si prinzul e mal prînz Si dear în limba ta Peți ride singur Si dear în limba ta Te peți opri din plîns.

Iar cînd nu poți Niel plînge și Niel ride, Cînd nu poți mîngia Si Niel cînta Cu-al tău pămînt, Cu cerul tău în față Tu faci atuncea Tot în limba ta.

Si umbrela mea E-n alt troleibuz, O inimă tînră uită să bată. Un bocane Uită să-și mute pînteni

Un secol grăbit

Prieteni, mirați-vă-n grabă cit încă zăpada e albă

Plouă Si umbrela mea E-n alt troleibuz. Unul își uită umbrela. Altul mănușile. Celălalt Ușa deschisă. Celălalt Crivășul deschis.

Unuia de la etajul do sus, Ji curge ucrucopul pe cap. Altoia necurăția. În magazinul de mărfuri O domăsoară își uită norocul Învelit în hirtie de staniol.

Un chirurg uită foarfecele În abdomenul meu. Niște constructori Uită neterminat drumul. Un vînzător Uită să ne întoarcă restul. Ecoul uită cum să răspundă

Spune: „hau-hau!” în loc de O minciună uită de unde vine Si zice că vine din rai Ghicitoarea uită răspunsul, Nebunul ce-a întrebat. Unul își uită buclășia în gură, Altul gura în buclășia, Cineva are carie Si uită că are și parte.

Un poet uită a se naște. Un călău uită să piară. Plouă Si umbrela mea E-n alt troleibuz, O inimă tînră uită să bată. Un bocane Uită să-și mute pînteni

Din palma frunzel căzute. Unul se culcă Cu pieptul pustiu Uitîndu-și cerul afară. Altul apucă de paloș cu mina. De-al lui așcutiș, Uitînd că-l gol. Unul uită începutul cîntecului. Altul niste cuvinte. Altul Mama își uită Plouă umbrela mea E-n alt troleibuz. Unul își uită ochii pe altul. Altul urechea sub ușă. Unul uită unde se duce. Altul De unde vine. Gura uită de inimă, Ideea — de cel care a născut-o. Unul uită pe inima Hîrșoșimei O bombă atomică. Altul uită să iasă din peșteră, Se uită să găduință. Un jurămînt, O convenție. Niste flori Uită să mal răsără. Niste păsări să mai revină. Niste izvoare uită să curgă. Încoatră, globule, Ati de grăbit, Încoatră alt de distraț!

Ai două inimi, mamă

Ai două inimi, mamă! Cum mărlul cel rodit Mai multe mere are. Cum stiele-a cer mal multe-a, Vieții noastre toate Arzînd necontenit

Ai două inimi, mamă! Cum noi am ciștiga. Ah, două pîini odăși Si tie pe-amîndouă, O, mamă, și-le-am da —

Ai două inimi, mamă — Se vîd în ochii tăi Ca spice mari și coapte Ce sub un cer de arșiți Se scutură uitate Pe sfîntele lor vîl.

Locuiesc

Locuiesc la marginea Unei iubiri La mijlocul ei Trăiește credința mea.

Locuiesc la marginea Unui cîntec. La mijlocul lui Trăiește speranța mea.

Locuiesc la marginea Unei pîini La mijlocul ei — Dragostea mea pentru voi.

GERARDO DIEGO

Gerardo Diego este una din cele mai mari figuri ale literelor spaniole. Membru de frunte al așa-numitei generații de la 27 — pleiadă de literați care și-a însușit o formulă emblematică sîrbătorirea a 300 de ani de la moartea lui Gongora (1627) — au arătat unei opere vaste și complexe, el concentrează într-un anume sens aventura poeziei spaniole a acestui secol, poezie reprezentată printr-o profunzime de forme și stiluri ale avangardei moderne, dar în același timp ancorată solid în tradiție.

El a fost credincios pînă la moarte acestor două drumuri, modernism și clasicism.

Chiparosul din Silos

Măreț fîntar de umbră și vis cu lanca la bola strîpungî, Șuvoi ce te zvîrcolești și cu nebulă încăpășinare aproape de stiele ajungi. Catarg al singurătății, fulgurare de credință, săgeată de speranță. Astăzi a sosit la tine, fîntaruri ale fluviului Arlanza, sufletul meu, rătăcind la întimplare și fără de stăpîn

Cînd te-am văzut singur, ferm, atrăgător, cu mîșii de neliniști am fost cuprîns

devenînd și eu șuvoi m-am înălțat ca tine, ca tine turn negru de anevoioase ascușîuri, exemplar al nebunii verticale, chiparos tăcut, aflat în adîncia liniște din Silos.

Trandafir

Ea era și nimeni nu știa. Însă arborii ingenuncheau la trecerea ei. În ochi, ave-măril cubărea și-n pîrul ei vitralii se-mpleteau. Ea era... Ea era. În minile ei mi-am pierdut conștiința ca o frunză moartă, mîini ogivale ce dădeau stielelor hrană. Prin aer pluteau cînturi fără sunet și pe covorul ei de paș dormit am rămas.

Prezentare și traducere Esdra Alhasid

SPORT Semne bune

Disciplinile sportive românești fac cu schimb. Dacă într-o vreme afluș a fost fînt de rugby, apoi de handbal sau tenis, astăzi afluș este fînt de gimnastica românească feminină. Se vorbește cu respect și admirație de tînerle noastre gimnaste. Aurelia Dobre este cea care intruneste toate adevîrțile, toate entuziasmele. Evoluția din Olanda a fost strălucitoare și impunătoare. Dar facec aici un elogiu și Danieliei Silivas, care care se îndreptau inițial spre țările noastre. Ca în atîtea alte împrejurări, cînd sportivul numărul 1 e „urmărit”, se întimplă să apară surpriza. Iar surpriza a fost Aurelia Dobre. Împrejurarea ne aduce aminte de felul în care a cîștigat Nadia Comăneci sufragiile la Olimpiada cîștigată de România în fața inaintea Teodora Ungureanu, singura concurentă de care Nadie îi era, în mod declarat și cîntit, frică. Dar de Teodora nu-i era frică numai Nadiei...

de elită și în momentul în care o înoțitoare germană, creditată pînă acum din oficiu cu locul 1, iese pe locul 2 între două române, care ocupă locul 1 și 3, avem de ce să fim mindri în România, care se bate de la egal la egal cu cele mai bune înoțitoare din lume și, mai mult decît atît, cîștigă. Bravo, Tamarei Custache, Steliei Pura, Luminiței Dobrescu, Liviiei Copariu. Celelalte sporturi care atîta dată ne înșelau mai aduc din cînd în cînd între noi raza speranței. Iată, de pildă, la handbal, Dinamo București, după ce a leșit alături de Steaua între primele patru ale unui concurs tare, în K.L.G., cîștigă un altul în compania și în dauna fainoasei echipe din Zaporje (U.R.S.S.). (Vă mai aduceți aminte finala de cupă handbalistică dintre Mînaur și Zaporje?). Este, totuși, încă prea pușin. Cit despre fotbal — așteptăm. Așteptăm meciurile Stelei din Cupa Campionilor, care le vor pune desule probleme. Glasgow Rangers nu este numai o echipă de temperament scoțian, mai ates că are și cîțiva internaționali britanici de alte origini în rîndurile ei. Proba va fi grea. Urmăz să fie jucată așa cum se cuvine. Cit despre mondialele de fotbal pronosticurile în legătură cu Danemarca, Bulgaria, Grecia și România sînt în plină ebuliție. În ciuda unor aturi, pe care nu le credem rezistente pînă la capăt, nu gredim că echipa Danemarcel va cîștiga grupa. Mai curînd o echipă de la Dunăre sau de pe malul Mediteranei. Nu a aplicat fotbalul sudic, mediteranean, prin formații Spaniei, o aspră lecție 11-lui danez? Atît Bulgaria, cit și Grecia și România sînt pentru selecționata daneză ecuații cu multe necunoscute. Deci și aici un pronostic: victoria fotbalului sudic.

Interim

Luceafărul

Revistă editată de UNIUNEA SCRITORILOR din REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA

Redactor șef: Nicolae Dan Frunțelă Mihai Ungheanu (redactor șef adjunct), A. I. Zăinescu (secretar responsabil de redacție)

REDACȚIA: București, Piața Școlilor nr. 1, tel. 17 32 09 ADMINISTRAȚIA: Calea Victoriei nr. 115, tel. 50 74 95 Tiparul executat la: COMBINATUL POLIGRAFIC CASA ȘCOLILOR